

FURMANIĆ (2) *vb impf*

a *jasne*.

praes 1 sg furmanię (1). ◇ 3 sg furmani (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Być furmanem, trudnić się przewozem; aurigare Mącz; factitare, facere vecturam, vecturis vivere, vellaturam facere Cn (2) : Myełchka yefczce y dziłz then pawel włowiczu a furmany LibMal 1548/140; Aurigo Furmáníę. Furmánńtwem fie obchodzę. Mącz 21a.

Formacja współrdzenna: przefurmanić.

KK